

bliver stærkere bebyrdet, er Misteltenen jo gaaet forbi, og det kan kun glæde mig.

Det er blevet sagt, at jeg ikke ønskede Jordemødrene gode Kaar at leve under. Det er ikke rigtigt, jeg finder, at det er en både for Nutiden og Fremtiden betydningsfuld Samfundsklasse, og man vil have lagt Mærke til, at baade naar jeg talte om Suspensionen paa Grund af Barselseber og om, at de burde have Lov til at hjælpe Manden med at drive Jorden, og naar jeg fremhævede, at de 100 og 200 Kr.s Alderstillæg skulde tages med ved Beregningen af deres Pension, og ikke mindst, naar jeg, hvad ogsaa den højtærede Justitsminister nævnede, talte om at væрге Jordemødrene mod Vilkaarlighed, aandede mine Ord varm Interesse for denne for os Familiefædre meget nyttige Samfundsklasse.

Kierkegaard: Inden Debatten slutter, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, først til det ærede Medlem fra Årø (Sporon-Fiedler). Det ærede Medlem ankede stærkt over, at Lovforslaget lagde en meget forøget Byrde paa Amtskommunerne. Dette er ikke rigtigt, thi man kan ikke kalde det en meget forøget Byrde, naar den, som jeg har oplyst, for samtlige Amtskommuner andrager 3,000 Kr. Det ærede Medlem har vistnok heller ikke været rigtig klar over, hvorledes Forholdet er. Ved at gennemgaa det Materiale, der foreligger fra Amtskommunerne angaaende deres Udgifter til Lønninger og alt andet vedrørende Jordemoderinstitutionen i vore Dage, vil det ærede Medlem se, at de 500 Kr., som Amtskommunen skal udrede, svarer paa det allernøjeste til den Sum, den nu udreder. Som det er oplyst paa Side 56 ff. i Medicinalkommissionens Betænkning, er Lønnen nu over hele Linien 160 Kr., Alderstillæget 80 Kr., og de allerfleste Steder er der endvidere et midlertidigt Lønningstillæg, som Amtskommunerne har maattet udrede for overhovedet at faa Embederne besat. Disse Beløb andrager tilsammen i Regelen 315 Kr., et Tal, der findes hyppigt paa de nævnte Sider. Men hertil kommer, hvad det ærede Medlem ikke maa glemme, adskillige Emolumenter, saasom Brændselsgodtgørelse, 48, 56 eller 60 Kr. Dette bortfalder gan-

ske ved nærværende Lovforslag. Fremdeles er der f. Eks. Godtgørelse for manglende Græsjord — jeg ved godt, at under den Rubrik falder ikke saa meget den nævnte Godtgørelse som Hjælp til Pigehold. Endelig er der en Ting, som man ogsaa maa lægge Mærke til, og det er, at omtrent hver eneste foruden Bolig har en Jordlod. Denne er ikke ansat til en bestemt Værdi, men den maa dog vel i alt Fald have nogen Værdi, ogsaa for Amtskommunen; har den ikke anden Værdi, saa maa der i alt Fald regnes med Forrentningen af den Sum, som selve Ejendommen er værd.

Med Hensyn til det ærede Medlems (Sporon-Fiedler) Bemærkning om Afskedigelse efter § 10 — en Bemærkning, som allerede er besvaret af den højtærede Justitsminister — ønsker jeg at udtale, at jeg ikke tror, der er nogen Grund til at nære Frygt for en saadan Afskedigelse. Jordemoderen er jo som enhver anden Embedsmand i det ganske Land værget derimod ved den hende tilkommende Pensionsret; ellers blev det da ogsaa de eneste Mennesker, naar undtages Dommerne, som ikke til enhver Tid kunde afskediges med den dem tilkommende Pension. For øvrigt er Jordemødrene jo ogsaa sikrede derved, at de ifølge § 11, hvis de anser sig for forurettet af vedkommende Mynighed, derunder altsaa ogsaa ved Afskedigelse, kan indanke Sagen til Justitsministerens Afgørelse, ligesom de ogsaa har den ganske almindelige Ret til at indanke Sagen for Domstolene.

Det ærede Medlem (Sporon-Fiedler) mente, at man burde bibeholde Jordloden, der var slet ingen egentlig Risiko at løbe; det, man frygtede, var Stivkrampbacillen. Det ved det ærede Medlem naturligvis meget bedre end jeg. Men jeg vil dog sige, at jeg har hørt fremragende videnskabeligt uddannede Mænd ytre deres overordentlig store Betæneligheder ved at lade Jordemødrene deltage netop i et saadant Arbejde. For vel er det sandt, som det ærede Medlem sagde, at Jordemødrene lige saa godt som vi andre kan vaske deres Hænder — selvfølgelig, de kan maaske endogsaa gøre det bedre, men der er den lille Forskel, at vi, selv naar vi har vasket vore Hænder, ikke kaldes til den Gerning,